

Koninklijke Landmacht

ANDERE TIJDEN...

 Luitenant-generaal M.H. (Martin) Wijnen, Commandant Landstrijdkrachten

Intercom 50 jaar, een respectabele mijlpaal. In dit jubileumnummer richt ik graag een paar woorden aan de Intercomlezers. Zij die betrokken, begaan en beslist verbonden zijn met het Wapen van de Verbindingsdienst. Eerst even terug in de tijd. In het geboortjaar van Intercom – een halve eeuw geleden – zo leert een snelle online zoektocht mij, begint de oorlog tussen Oost- en West-Pakistan, die uiteindelijk leidt tot het uitroepen van de Volksrepubliek Bangladesh. 1971 staat voor onze zuiderburen in het teken van grootschalige protesten van boeren in Brussel en veel verder zuidelijk pleegt het Oegandese leger een militaire coup. Ondertussen leeft Nederland in de ban van een heel ander soort coup. Namelijk die van de soldaat Rinus Wehrmann, die in 1971 door de krijgsgaad wordt veroordeeld voor twee jaar gevangenschap, nadat hij weigert zijn haren ‘militair kort’ te laten knippen. Het is slechts een greep uit de vele gebeurtenissen in het geboortjaar van uw vakblad en wat mij betreft een mooie illustratie van de turbulente wereld zoals we die in '71 kenden.

Die turbulentie is de afgelopen 50 jaar een constante gebleken. We zien dat onze veiligheid steeds meer onder druk komt te staan. In het gehele conflictspectrum, maar in het bijzonder en steeds vaker in het grijze gebied tussen vrede en conflict. In de wereld 50 jaar na het uitbrengen van editie 1 van Intercom speelt informatie een steeds belangrijkere rol, niet op de laatste plaats op militair vlak. Aanvallen in het cyber- en informatiedomein behoren tot de orde van de dag, en vitale infrastructuren – ook in Nederland – zijn hiervan steeds vaker doelwit. Landen worden moedwillig gedestabiliseerd en verkiezingen beïnvloed; iets wat 50 jaar geleden haast ondenkbaar leek. Toen hadden we eerder een gebrek aan informatie, nu is er een overvloed aan informatie en zoeken we naar een speld, in een berg van spelden.

De wereld anno 2021 is er één vol verbindingen. Een wereld

waarin we continu *connected* zijn en vrijwel alle informatie op elk moment van de dag slechts één zoekterm van ons verwijderd is. Het is ook een wereld waarin er een steeds groter beroep op de landmacht – en niet op de laatste plaats op haar Verbindingsdienst – wordt gedaan. Verbindingen hebben in die 50 jaar een vitale rol gekregen en zijn anno 2021 cruciaal voor het behouden van onze operationele relevantie. Informatiegestuurd Optreden, de ontwikkeling van IT-infrastructuren, het verkrijgen, managen en verspreiden van informatie, ondersteuning bij digitale en draadloze oorlogsvoering met Cyber en Elektromagnetische Activiteiten (CEMA); het zijn stuk voor stuk nieuwe landmacht taken waar we zonder onze verbindingelaars niet aan kunnen voldoen. Het zijn dan ook niet voor niets landmacht taken waarover in de Intercom nu veel wordt geschreven. Wat dat betreft zijn de eerste en de meest recente editie onvergelijkbaar.

Het vraagt veel, steeds meer zelfs, om goed invulling te kunnen geven aan dit steeds verder uitdijende takenpakket. Een leergierige mindset blijkt onmisbaar om vandaag beter te zijn dan gisteren, en morgen beter dan vandaag.

Het doet me goed dit gedachtegoed ook in de visie van de Verbindingsdienst terug te lezen. Op uw mentale flexibiliteit, assertiviteit en proactief handelen – kernwaarden van ‘De Verbindelaar’ – zal de komende jaren een steeds groter beroep worden gedaan. Daarom is het juist nu belangrijk om niet alleen te focussen op verbinding in een digitale context, maar ook om de verbinding met elkaar blijven maken. Onderlinge verbondenheid in die immer *connected* wereld is minstens zo relevant om goed aan onze taakstelling te (kunnen blijven) voldoen.

Dan een blik op de toekomst, ónze toekomst. Een toekomst waarin we drastisch moeten investeren in de digitalisering van het slagveld en in innovaties op technologisch gebied. Alleen hebben we dat helaas niet geheel zelf in de hand.

Op het moment van schrijven zit ons land midden in een kabinetsformatie en weten we nog niet wat onze financiële kaders gaan worden en of die toereikend zullen zijn om aan onze kerntaken te voldoen. Wat ik wél weet, is dat de landmacht moet transformeren om operationeel relevant te blijven en te kunnen blijven beschermen wat ons dierbaar is. En dat moet ongeacht de begroting. We moeten, in lijn met de Defensievisie 2035, nog beter worden in wat we al goed doen, sneller inzetbaar zijn, volledig schaalbaar, zelfstandiger en meer genetwerkt. Dat gaat hand in hand met invulling geven aan de transitie van onze human resources, zoals meer maatwerk in opleidingen, contractvormen en talentmanagement. En daarvoor is ook nodig dat we ons vastgoed verbeteren door locaties en gebouwen te concentreren, vernieuwen en verduurzamen. Kortom, de turbulentie van de afgelopen 50 jaar zet zich nog wel even voort.

Moeten we daarbij sommige dingen aan anderen overlaten of misschien zelfs wel geheel laten? In alle eerlijkheid kan ik daar – zolang we niet weten wat de kaders zijn – nog geen antwoord op geven. Maar dat het anders moet, dat staat voor mij vast.

U leest het; ondanks dat de wereld in 50 jaar is verworpen tot een plek waar informatie eerder te over dan schaars is, blijven we opereren in een omgeving met onzekerheden. Daarin zijn we gelukkig getraind en de ervaring heeft ons geleerd continu vooruit te kijken, een kenmerkende militaire eigenschap. Daar zijn we goed in. En we zullen de landmacht dus operationeel relevant moeten houden. Met misschien wel meer dan ooit een cruciale rol voor het wapen dat als geen ander het belang van informatie kent; informatie als doel, informatie als mindset en informatie als wapen. Het bericht moet door!

Tot slot, wat de toekomst ook in het verschiet zal hebben, voor mij blijft altijd voorop staan dat de landmacht een organisatie is waarin mensen

“We moeten, in lijn met de Defensievisie 2035, nog beter worden in wat we al goed doen, sneller inzetbaar zijn, volledig schaalbaar, zelfstandiger en meer genetwerkt.”

prettig moeten kunnen werken. Waar-in mensen zich gewaardeerd voelen en iedereen zichzelf kan zijn, ongeacht geslacht, achtergrond, levensovertuiging of... haardracht.